

вахъ на 1847—1848 г., като се условихъ въ Шуменъ за класенъ учителъ и пѣвецъ, подиръ което той замина за Цариградъ и отъ тамъ за Русия, дѣто довърши курса си поддържанъ отъ прочутия Денкоглу, който го проводи за учителъ въ София, гдѣто неговитѣ ученици разказватъ за високитѣ му знания, за благороднитѣ му относи и за патриотизма му! Но той бѣше отстраненъ отъ тѣзи си свята длъжностъ, щѣше да бѣде много полѣзенъ за народа си, а заразата въ гърдитѣ му отъ многото прѣсилване рано и него и сина му отдалечи отъ този свѣтъ, Иванъ Кишелски, (който распаленъ за наука отъ учителя си, който всичкитѣ си ученици надхваше или имъ казваше, че колкото и да се учятъ при него, тѣзи знания се наричатъ първоначални отъ всичко по малко, ами да гледатъ по какъвто и да е начинъ, да могатъ да идатъ въ странство, дѣто ще могатъ да се обогатѣтъ съ широки знания и тѣй да ползуватъ и себе си и потъналото си отечество въ невѣжество и робство, можа да избѣга по калцунѣ изъ Котелъ въ странство, защото баща му попъ Киро не му позволяваше, да се отдалечи отъ него въ старитѣ му години). Георги Вълковъ (отъ сетнѣ Докторъ Г. Мирковичъ). Христакѣ, Стефанаки, Петъръ и Атанасъ дѣдовитѣ Рускови синове, братовѣ синове на Докторъ Петра Берона, Беровъ синъ; който издаде първия Български пространъ букуваръ, а отъ сѣтнѣ наречени и тѣ Бероновци, Хаджи Петровитѣ синове: Кирчо, Иванчо, Георги и Юрданъ. Попъ Матеева синъ (днесъ Матей Поповичъ); Иванъ Карапанчевъ отъ Сливенъ (отъ сетнѣ Пановъ, който се учи въ Русия); Димитраки Даскалъ Юрдаяова синъ отъ Сливенъ, Хаджи Тинювитѣ синове, на Холевичъ, на Хаджи Стояна Хаджи Бончевъ Христо и пр.; на Хаджи Райна, Захарий, отъ Сливенъ Захарий Вичювъ, Хаджи Димчовъ Петъръ, Хаджи Атанасовъ, имаше и други много отъ